

Full Parroquial

Part Oriental de la Vall del Riu Corb

Parroquies de

Guimerà, Ciutadilla, Vallfogona i Passanant

Núm. 13, mes de desembre de 2004

Pots baixar-te el full a
www.guimera.info/esglesia/

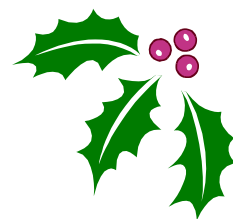
0'50 €

NADAL

El Nadal és un temps que ens submergeix en una atmosfera, diferent de la resta de l'any. Els nostres pares, celebraven el Nadal, amb tot l'esperit, i el fervor, del naixement de Jesús fill de Maria i Fill de Déu. Però ara, en els nostres temps, veiem el naixement d'altres déus a la nostra societat, els homes

adoren a altres absoluts que pretenen aclaparar-ho tot, i donar un sentit diferent a la vida. La crida al consumisme i a la disbauxa es aclaparadora, els grans mitjans de comunicació com a grans titans mostren una felicitat efímera i mercantil. Són les noves divinitats que ocupen els cors de molts homes i dones del nostre temps. El voler passar-ho bé a costa del que sigui, el voler tenir les coses millors, encara que sigui donant l'esquena als altres; l'avarícia, el poder, el plaer i la disbauxa s'aixequen com a noves divinitats, nous absoluts que l'home adora i idolatra, presentades pels mitjans de comunicació a tot luxe de detalls.

Ja queda lluny aquella pobresa del pessebre, aquell lloc on el Déu del Cel s'hi va fer una estança, al mig de la pobresa, i va assumir la nostra pobra naturalesa, per dignificar-la amb la seva presència, i se l'adquiria i s'hi unia a ella amb unes esposalles d'aquest fet, sembla que quedi llums dels nostres carrers i la cines comercials que volen veno omple ni perdura. Sols els pessebre, sols els qui sabem recogaudiran d'una joia perenne, per amb el regal de la seva presència i plirà l'ànima amb el poder rement, fent-nos participar de de Déu i nosaltres, en la nova ció, l'esclat de la seva presència en la nostra vida.

Sufragis pels difunts del mes de desembre

Dia 5 a Passanant : Joan Marimon Solà

Dia 12 a Guimerà: Francisco Aixelà Duch

Dia 23 a Ciutadilla: Per l'Anton Ramon Montnyar i la Rosa Roset Agustí, per l'Anton Corbella Pollina i la Dolors Carnicé Ferré, pel Jordi Ramon Montcosí i el Martí Ramon Montcosí, per la Josefina, el Cinto i la Constantina.

Dia 25 a Passanant: Jordi Marimon Prous.

Dia 25 a Guimerà: Pels difunts de la Família Manel.

Celebracions:

Bodes d'Or del Ramon Roset i la Maria Corbella Carnicé, de Ciutadilla, 23 de desembre de 2004.

FESTA DE SANTA BARBARA

Santa Bàrbara

El passat dia 4 de desembre a Vallfogona de Riucorb, es va celebrar la Feta Major, amb la missa a les dotze dedicada a Santa Bàrbara. Després de la missa, i com es tradició vam anar a dinar a l'Hostal de Rector. A les sis de la tarda, a l'Església es va projectar el vídeo "L'obra de Jujol a Guimerà" amb pantalla de gran format. Va agradar molt a tots els assistents, de poder veure i conèixer millor una obra del modernisme que tenim tant a prop nostre, en aquesta Vall.

4 de desembre de 2004

NADAL

Déu volgué fer-se un home ben igual
compartint nostra pobresa essencial.
Déu volgué néixer en un estable,
per posar-se de part dels miserables.

Déu desconcerta la pompa de la societat
escollint i fent-se un lloc entre els marginats.
Són els pobres que l'acullen,
són els febles que l'escolten,
són els marginats els qui li donen hospitalitat.

Déu escull allò que no vol la societat,
Déu prefereix els qui tenen el cor trencat.
Déu estima especialment els que se senten
desemparats.
La fortuna de la vida els ha maltractat,
però Déu els ha escollit i els ha estimat.

Quin Déu més estrany,
aquest que es fa amic dels pelats.
Quin Déu més incomprendible,
aquest que envia al seu Fill
a ser immigrant a Egipte.
Quin Déu més desconcertant
aquest que mor estimant.

Ara celebrem el Nadal
un naixement tant excepcional,
la vinguda de Déu a la nostra humanitat.
No li donem l'esquena,
comportem-nos d'igual mena.

Mn. Joan F. Amigó Bartra

Col·lectes especials del 1r. Diumenge del mes desembre.

Ciutadilla:	100 €
Passanant:	107 €
Vallfogona:	122 €

CIUTADILLA

La Parròquia de Sant Miquel de Ciutadilla, aquest Nadal pot gaudir d'un nou naixement de Betlem, són 7 figures de 25 cn, d'altura, que han regalat desinteressadament una veïna d'aquesta vila. Per aquest motiu hem fet el Naixement davant de l'altar, amb una cova solemne, per una pessebre tant bonic. La generositat hauria de ser una de les nostres característiques d'aquestes festes, sobre tot amb els més pobres.

LA CAMPANA DE CIUTADILLA

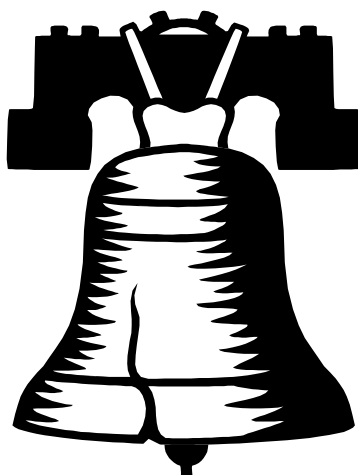
Tu campana ens anuncies,
tu campana ens angoixes,
tu ens alarmes i ens alegres.

Com una formosa damisel·la
estàs dalt del campanar,
al campanar de les nostres viles
que per tot arreu hi ha.

Et rebolques i repiques d'alegria
quan a festa estàs tocant,
i traspases la teva joia
fins i tot als pobles del teu voltant.

Tu estàs de sentinella
nit i dia a dalt vetllant;
i quan una tempesta s'atansa
tu, l'alerta ens estàs donant.

Si el teu batall batega
tant de pressa com el vent,
tots ja podem córrer
que un gran foc està ardent.

Quan un germà nostre ens marxa
i per sempre ens ha deixat,
tu rodes entristida
donant-nos el teu pesar.

Sentim tocar les hores,
els nostres dies es van desgranant
i les teves batallades,
elles ens ho van recordant.

Oh campana! Dolça amiga,
que estàs dalt del campanar
tu esperes decidia
els senyal que has de donar.

M. C. C.

LA BOIRA

Enmig de la vida
envoltat de boira m'he trobat
desorientat no seguia per la via,
del camí fins aleshores caminat.

Enmig del camí de la vida
fins els ossos, la boira m'ha calat.
Envoltant-me per dins i per fora
deixant-me sol i extraviat.

Enmig del camí de la vida
el món se m'ha enfonsat.
No sabia que la vida consistia
en fer aquest pas tant delicat.

Enmig del camí de la vida
de les cendres i el caos s'ha aixecat,
una història nova comença a besllumar.
La història d'una aventura,
un encontres apassionat.

Pujant més amunt de la boira
he gaudit de llibertat.
Contemplant el rostre de Déu
el rostre inefable de la felicitat.

Enmig del camí de la vida
envoltat de boira m'he trobat.
La boira que amorosament
Déu ha preparat,
perquè el nostre encontre
es realitzés en la intimitat.

Enmig del camí de la vida
un foc nou comença cremar.
És la flama petita d'un incendi
que a les entranyes comença escalfar.
Acaba cremant tot el que toca,
devorant el que hi ha al seu abast.

Foc i boira s'entrellacen
per no deixar veure la realitat.
Amagant el secret inefable,
de la entranyable divinitat.

El qui camini pel mig de la vida
un enigma haurà de desxifrar.
Si la boira es confusa i maleïda
o és l'encontre amb la divinitat.

El qui camini pel mig de la vida
els esdeveniments haurà d'interpretar.
Llegir els signes de la vida
per resoldre enigma de la felicitat.
El misteri, que a les entranyes,
sempre ha portat.

Mn. Joan F. Amigó Bartra

